

นิทานชีวิต

Allegory

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557- 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	นิทานชีวิต
	Allegory
ชื่อ	นางสาว ชานิกานต์ อิงครัตน์
รหัสนักศึกษา	54020430
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ หทัยรัตน์ มณีรัตน์

บทคัดย่อ

สิ่งที่ได้จากการอ่านนิทานนั้นเหมือนเป็นเหมือนคติสอนใจเล็กๆ ให้เราได้เรียนรู้ตั้งแต่เด็ก เปรียบเหมือนการปลูกฝังสิ่งๆหนึ่งมา

ในผลงานชุดนี้ได้แสดงถึงการได้ใช้จินตนาการสื่อลงไปในตัวงานจิตรกรรมที่สร้างสรรค์ขึ้นมาให้เนื้อหาสะท้อนสังคมผ่านรูปแบบมุมมองของนิทาน นำเอาภาพเงาของเด็กที่กำลังแสดงอิริยาบถต่างๆเข้ามาเป็นจุดสำคัญในงาน ภาพเงาของเด็กที่ดูอบบางไม่มีพิศภัย แต่ก็ไม่รู้แน่ชัดถึงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งรอบๆตัว สะท้อนความรู้สึกเมื่อมาอยู่ในสถานที่สภาพแวดล้อมที่น่ากลัวเหมือนมีภัยร้ายรอบด้าน นำรูปแบบจากนิทานมาอ้างอิงเข้าไป ทั้งความรู้สึกของป่า ต้นไม้ที่ซ่อนทับลึกกลับมีกิ่งไม้ที่น่ากลัว ทางเดินลึกลับ จนได้พัฒนามาจนถึงการใช้ภาพของตึกเพื่อเข้าถึงเรื่องราวความเป็นจริงในสังคมให้มากยิ่งขึ้น แอบซ่อนด้วยสัญลักษณ์ที่ให้ความรู้สึกอ้างว้าง น่ากลัว โดดเดี่ยว จึงได้เกิดเป็นภาพที่มีเนื้อหาหม่นหมอง มีความกังวล แต่ก็ยังคงกลิ่นอายของนิทาน

นิทานก็เหมือนสื่อทั่วไปที่โดนบิดเบือนเนื้อหาดั้งเดิมของตัวเองไป กลายเป็นสิ่งที่ตอบสนองธุรกิจมีความเพื่อฝันมากขึ้น จากในอดีตจนถึงปัจจุบันนิทานได้ถูกดัดแปลงไปอย่างมาก เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด เจ้าโครงเดิมถูกเปลี่ยนแปลงตัดทอน จนเหลือเพียงนิทานที่ตอบสนองความฝันของเด็กที่เหล่าผู้ใหญ่สร้างให้ ในตัวชิ้นงานได้พูดถึงเรื่องราวความวุ่นวายในสังคมการใช้เงาของเด็กเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงเด็กๆในปัจจุบัน กับสิ่งที่ต้องเผชิญ สภาพแวดล้อมสังคมที่ทุกคนต่างก็กำลังเผชิญอยู่กันในทุกวันนี้ โดยมีองค์ประกอบเค้าโครงเดิมภาพจากหนังสือนิทานมาเป็นตัวนำเสนอ ใส่สัญลักษณ์สื่อความหมายถึงความโหดร้ายซ่อนเร้นลงไป นำเอาเรื่องราวข่าวสารในปัจจุบันสะท้อนเข้าไปในมุมมองของความเป็นเด็กกับสิ่งที่ต้องเผชิญในยุคสมัยนี้ นำเสนอในรูปแบบของงานจิตรกรรม

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ หทัยรัตน์ มณีรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ชานิกานต์ อิงกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง,จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	3,4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	8
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	8-17
3.2 กระบวนการสร้างงาน	17
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	18
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	18-29
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพศิลป์	30-36
บทที่ 5 บทสรุป	37
เอกสารอ้างอิง	38
ภาพผลงานศิลปะ	39-47
ประวัติผู้เขียน	48

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพประกอบที่ 1 : Household Stories by the Brothers Grimm "Snow White"	4
2. ภาพประกอบที่ 2 : Walt Disney "Snow White"	4
3. ภาพประกอบที่ 3 : A Shadow Drama in Five Acts	5
4. ภาพประกอบที่ 4 : Gettysburg Battlefield II	6
5. ภาพประกอบที่ 5 : Mississippi Mud	6
6. ภาพประกอบที่ 6 : ภาพร่างชุดที่ 1 : ภาพร่างชั้นที่ 1	8
7. ภาพประกอบที่ 7 : ภาพร่างชุดที่ 1 : ภาพร่างชั้นที่ 2	9
8. ภาพประกอบที่ 8 : ภาพร่างชุดที่ 1 : ภาพร่างชั้นที่ 3	9
9. ภาพประกอบที่ 9 : ภาพร่างชุดที่ 1 : ภาพร่างชั้นที่ 4	10
10. ภาพประกอบที่ 10 : ภาพร่างชุดที่ 1 : ภาพร่างชั้นที่ 5	10
11. ภาพประกอบที่ 11 : ภาพร่างชุดที่ 2 : ภาพร่างชั้นที่ 1	11
12. ภาพประกอบที่ 12 : ภาพร่างชุดที่ 2 : ภาพร่างชั้นที่ 2	11
13. ภาพประกอบที่ 13 : ภาพร่างชุดที่ 2 : ภาพร่างชั้นที่ 3	12
14. ภาพประกอบที่ 14 : ภาพร่างชุดที่ 2 : ภาพร่างชั้นที่ 4	12
15. ภาพประกอบที่ 15 : ภาพร่างชุดที่ 3 : ภาพร่างชั้นที่ 1	13
16. ภาพประกอบที่ 16 : ภาพร่างชุดที่ 3 : ภาพร่างชั้นที่ 2	13
17. ภาพประกอบที่ 17 : ภาพร่างชุดที่ 3 : ภาพร่างชั้นที่ 3	14
18. ภาพประกอบที่ 18 : ภาพร่างชุดที่ 3 : ภาพร่างชั้นที่ 4	14
19. ภาพประกอบที่ 19 : ภาพร่างชุดที่ 4 : ภาพร่างชั้นที่ 1	15
20. ภาพประกอบที่ 20 : ภาพร่างชุดที่ 4 : ภาพร่างชั้นที่ 2	15
21. ภาพประกอบที่ 21 : ภาพร่างชุดที่ 4 : ภาพร่างชั้นที่ 3	16
22. ภาพประกอบที่ 22 : ภาพร่างชุดที่ 4 : ภาพร่างชั้นที่ 4	16
23. ภาพประกอบที่ 23 : ภาพวิเคราะห์ห้องคี่ประกอบจากผลงานชั้นที่ 1	30
24. ภาพประกอบที่ 24 : ภาพวิเคราะห์ห้องคี่ประกอบจากผลงานชั้นที่ 2	32
25. ภาพประกอบที่ 25 : ภาพวิเคราะห์ห้องคี่ประกอบจากผลงานชั้นที่ 3	33
26. ภาพประกอบที่ 26 : ภาพวิเคราะห์ห้องคี่ประกอบจากผลงานชั้นที่ 4	35
27. ภาพประกอบที่ 27 ผลงานชั้นที่ 1 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต I , 2557	40

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
20.	ภาพประกอบที่ 28 ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต I , 2557	41
21.	ภาพประกอบที่ 29 ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต II , 2557	42
22.	ภาพประกอบที่ 30 ผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต II , 2557	43
23.	ภาพประกอบที่ 31 ผลงานชิ้นที่ 5 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต III, 2557	44
24.	ภาพประกอบที่ 32 ผลงานชิ้นที่ 6 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต IV, 2557	45
25.	ภาพประกอบที่ 33 ผลงานชิ้นที่ 7 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต IV, 2557	46

บทที่ 1

บทนำ

นิทานนั้นเป็นเรื่องราวที่เรียกได้ว่าคนแทบทุกคนเคยมีโอกาสได้สัมผัส เมื่อมองเผินๆ นิทานคือสิ่งที่ทำออกมาเพื่อเด็กๆ เป็นเรื่องราวที่แสนสดใส ให้ข้อคิดสอนใจ มาพร้อมกับภาพประกอบน่ารัก แสนหวาน แต่ในอดีตนิทานมีเนื้อหาที่รุนแรง โหดร้าย ตรงไปตรงมาเนื่องจากว่าคนในยุคสมัยก่อนมองว่า เด็กก็คือผู้ใหญ่ย่อส่วน จึงไม่ต้องปฏิบัติต่อพวกเขาเป็นพิเศษแตกต่างไปจากผู้ใหญ่ เนื้อหาจึงอิงความเป็นจริงไม่ปรุงแต่งให้สวยงาม จนปัจจุบันนิทานเหล่านี้ ถูกตัดทอนและดัดแปลงเพื่อเป็นเทพนิยายสำหรับเด็กที่สวยงาม เพื่อตอบสนองต่อสังคมมากขึ้น แต่เทพนิยายก็ยังหลงเหลือความโหดร้ายแฝงอยู่โดยที่เราไม่ทันได้สังเกต

1.1 ความสำคัญของโครงการ

การยกเอานิทานมาเป็นต้นแบบนั้น นิทานเป็นสื่อรูปแบบหนึ่งที่เรากลับทุกคนได้เคยสัมผัส รับรู้เรื่องราวของบรรดานิทานที่ถูกเล่าสืบทอดต่อกันเรื่อยมา จนถึงปัจจุบันนิทานต่างก็ถูกบิดเบือนไปเรื่อยๆ ตามกาลเวลา จากความโหดร้ายสะเทือนใจกลายเป็นความน่ารัก สนุกสนาน สอนใจ

ต้นกำเนิดของนิทานมาดั้งเดิมอันโด่งดังมาจาก พี่น้องตระกูลกริมม์ พวกเขาได้สร้างนิทานมากมายที่เป็นคติสอนใจ มีเนื้อหาเรื่องราวที่มีความรุนแรง โหดร้ายสะเทือนใจ แต่ก็เป็นเรื่องสอนใจให้ผู้อ่านได้อย่างดี เมื่อยุคสมัยเริ่มเปลี่ยนไป ผู้คนต่างนำเอานิทานกริมม์ต้นฉบับมาเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เข้ากับเด็กๆ ความโหดร้ายรุนแรงในเนื้อหาก็ค่อยๆ ลดน้อยลง จนเหลือเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งที่เด็กอาจคิดไม่ทันเพราะในตอนจบนั้นจะมักมีแต่ความสุขเสมอ เมื่อได้อ่านนิทานสักเรื่องในบางครั้งก็เกิดความรู้สึกถึงฉาก หรือเรื่องราวที่ต่างจากเนื้อเรื่องเดิม เป็นบทสรุปของนิทานที่แตกต่างออกไปจากฉากที่ผู้แต่งได้นำเสนอ เป็นฉากที่เราได้ฟังหรืออ่านจินตนาการขึ้นมาเอง ประกอบกับการได้อ่านนิทานในหลายๆ รูปแบบ จึงเกิดความสนใจช่องว่างที่ถูกบิดเบือนไปจากนิทานดั้งเดิมจนถึงนิทานในปัจจุบัน เมื่อได้ฟังหรืออ่านเรื่องราวของนิทานนั้นจบไป จึงอยากนำเสนอมุมมองจินตนาการของเราเมื่อได้อ่านนิทานซักเรื่องหนึ่ง นิทานนั้นก็เหมือนการบอกเล่าเรื่องราว ที่แล้วแต่ผู้อ่านจะจินตนาการได้ ในสังคมสมัยนี้มักซ่อนความโหดร้ายที่เราคาดไม่ถึง ซึ่งเหมือนกับนิทานในปัจจุบันที่มีความโหดร้ายซุกซ่อนอยู่

การที่ได้หิบบกนิทานมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานนั้น ก็เพราะว่านิทานมีบทบาทสำคัญในชีวิตในหลายๆช่วงชีวิตที่ผ่านมา การได้รับรู้รับฟังเรื่องราวต่างๆที่ทำให้เหมือนได้โลดแล่นไปกับจินตนาการที่หลากหลาย ในวัยเด็กก็สนุกสนานกับเรื่องราวมากมายที่เคยได้รับรู้เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แต่ในความสนุกที่ได้รับนั้นก็ยังมีมุมมองที่รู้สึกขัดแย้งในใจกับเรื่องราวที่ลงเอยสวยงาม นั้นเพราะในชีวิตจริงของเราไม่เคยได้รับความรู้สึกพิเศษเหมือนในนิทานเลย จนบางครั้งรู้สึกว่านิทานนั้นคือเรื่องที่หลอกลวงหรือเปล่า แต่ความสนุกเมื่อได้อ่านนิทานนั้นก็ยังคงอยู่และยังคงหวังว่าตัวเราคงจะได้มีโอกาสแบบนั้นบ้าง จนเมื่อได้โตขึ้นก็ไม่มีสิ่งไหนในชีวิตที่จะใกล้เคียงเนื้อหาเพื่อฝันในนิทานเลย สิ่งต่างๆรอบตัวก็ไม่ได้มีแต่ความสวยงามไม่มีใครโหดดีเหมือนในนิทาน มีเพียงตัวเองที่ต้องต่อสู้ดำเนินชีวิตไปให้ได้ เมื่อได้มองเห็นถึงชีวิตของคนหลายๆคนที่ผ่านเข้ามา ก็รู้สึกถึงความยากลำบากในชีวิตที่ต้องเผชิญ มันไม่เหมือนกับในนิทานที่อะไรก็ดูง่ายไปเสียหมด

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. แสดงออกถึงมุมมองที่ต่างออกไปจากจุดประสงค์เดิมของนิทานที่ได้สื่อออกมา
2. บอกเล่าเรื่องราวที่รู้สึกเกี่ยวกับนิทาน
3. แสดงออกถึงการเชื่อมโยงของสังคมปัจจุบันกับนิทานสอนใจ
4. การนำจินตนาการเมื่อได้อ่านนิทานแล้วมานำเสนอผ่านมุมมองส่วนตัว
5. นำเสนอมุมมองความเป็นไปได้ของนิทาน ที่แอบแฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. นำเสนอเรื่องราวของนิทานในอีกแง่มุมหนึ่ง ที่มีเนื้อหาความเป็นไปได้ของเนื้อเรื่องของนิทาน โดยสอดคล้องกับเนื้อเรื่องเดิม
2. กรรมวิธี จิตรกรรม
3. จำนวนผลงานมี 8 ชิ้น

ผลงานชิ้นที่ 1 ขนาด 140x100 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 2 ขนาด 140x100 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 3 ขนาด 140x100 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 4 ขนาด 140x100 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 5 ขนาด 170x130 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 6 ขนาด 130x90 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 7 ขนาด 130x90 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 8 ขนาด 130x90 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

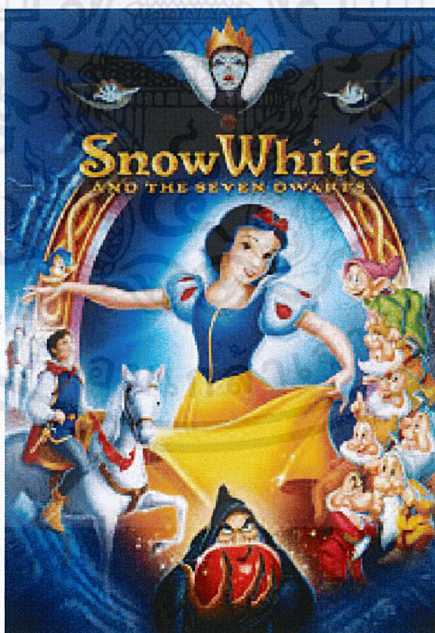
การได้รับรู้เรื่องราวของนิทานที่เป็นเหมือนจุดเริ่มต้นของการใช้ความคิดในจินตนาการ ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานไปกับนิทานเรื่องนั้น เมื่อได้เห็นการสะท้อนแง่มุมต่างๆ ที่เหล่าผู้แต่งได้สอดแทรกเข้าไปและการได้ศึกษาที่มาที่ไปของต้นกำเนิดของนิทานจากพี่น้องตระกูลกริมม์ พี่น้องตระกูลกริมม์ (อังกฤษ: The Brothers Grimm) ยาค็อบ กริมม์ (ค.ศ. 1785–1863) และวิลเฮล์ม กริมม์ (ค.ศ. 1786–1859) เป็นนักวิชาการชาวเยอรมันซึ่งเป็นที่รู้จักโด่งดังจากผลงานการรวบรวมนิทานพื้นบ้านและเทพนิยาย รวมถึงผลงานเกี่ยวกับวิวัฒนาการทางภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลานับว่าเป็นนักเล่านิทานที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคู่หนึ่งในยุโรป ซึ่งทำให้เทพนิยายมากมายแพร่หลายไปทั่วโลก เช่น รัมเพลสทิลสกิน, สโนว์ไวท์, ราพันเซล, ซินเดอเรลล่า และ แอสเซนชันกับเกรซ

จากทั้งต้นกำเนิดของนิทานจนถึงปัจจุบัน นิทานมักมีรูปแบบการนำเสนอผ่านรูปวาด ภาพประกอบ และข้อความสั้นๆ บรรยายเนื้อเรื่องที่กำลังดำเนินไป การเลือกหยิบฉวยจากเนื้อหาขึ้นมาประกอบเพื่อให้สื่อสารกับผู้อ่านให้ได้มากที่สุด อีกทั้งนิทานมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งเรื่องศาสนา ความเชื่อ ความรู้รอบตัว เรื่องราวในชีวิตประจำวัน นิทานล้วนโยงถึงรอบๆตัวเรามาใช้ในภาพของนิทาน การได้อ่านนิทานนั้นก็เหมือนการสะท้อนแง่มุมต่างๆในชีวิต ทำให้ถูกคิดถึงเรื่องราวที่ได้เกิดขึ้น ในบางครั้งการอ่านนิทานก็ทำให้เราถูกดึงเข้าไปในจินตนาการที่เราสร้างขึ้น เหมือนเป็นอีกโลกหนึ่ง เมื่อเราได้หยิบยกเนื้อหาในบางฉากบางตอนมาวิเคราะห์ เอาไปเทียบกับความเป็นจริงในชีวิต ถ้าชีวิตของเราจะต้องดำเนินไปแบบนิทานที่ผู้แต่งกล่าวไว้ จะเกิดอะไรขึ้นมันจะสวยงามแบบในนิทานจริงไหม สิ่งนี้จึงเป็นที่มาของอิทธิพลที่ได้จากการอ่านนิทานซักเรื่องหนึ่ง เพราะถ้าเทียบกับความจริงในปัจจุบันนี้ นิทานถือเป็นเทพนิยายที่ยังคงความสวยงามของชีวิต ที่มีเนื้อเรื่องที่จบลงด้วยความสุขอยู่เสมอ

เมื่อเทียบกับสมัยก่อนนิทานในยุคนี้มักจะสื่ออย่างตรงไปตรงมากับความโหดร้ายน่ากลัวของมนุษย์ มุมมืดของชีวิต ทำออกมาเพื่อเป็นคติสอนใจแก่เด็กๆ ให้ได้รู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต จนในปัจจุบันนิทานก็ถูกบิดเบือนไป เหลือแต่ภาพสวยงามแต่ก็ยังมีเค้าโครงเดิมอยู่ประกอบด้วย จึงเกิดคำถามถึงสังคมสมัยนี้ ว่านี่คือการปิดกั้นการรับรู้ความจริงหรือเปล่า มนุษย์พัฒนาขึ้นแต่ก็กลับถูกบิดเบือนปิดความจริง สร้างภาพสวยหรูให้กับเด็กๆ โดยลืมไปว่าความเป็นจริงมักไม่เหมือนดังเทพนิยาย

ภาพประกอบที่ 1 : Household Stories by the Brothers Grimm
"Snow White"

ภาพประกอบที่ 2 : Walt Disney
"Snow White"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Kara Walker อิทธิพลจากตัวศิลปินที่ได้นำเอาเงาดำเข้ามาในงาน จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่กลับและไม่น่าใจ ไม่น่าชัดเจนว่ากำลังแสดงออกอะไรอยู่

คาร่า เอลิซาเบธ วอล์คเกอร์ (Kara Elizabeth Walker) เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1969 ที่เมืองสต็อกตัน รัฐแคลิฟอร์เนีย การเติบโตขึ้นในรัฐแคลิฟอร์เนีย ที่ซึ่งประชากรยอมรับความหลากหลายทางเชื้อชาติทำให้คาร่าไม่เคยรับรู้เรื่องการเหยียดสีผิวเลย จนกระทั่งอายุได้สิบสามปี ครอบครัวของเธอย้ายมายังเมืองเล็กๆ ชื่อว่าสโตนแมนเทน ในรัฐจอร์เจีย เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าชาวรัฐจอร์เจียยังแบ่งแยกสีผิวอยู่อย่างเปิดเผย ยิ่งไปกว่านั้นเมืองสโตนแมนเทนยังเป็นถิ่นกำเนิดของสมาคมคูคลักซ์แคลนรุ่นใหม่ซึ่งเป็นกลุ่มคนผิวขาวเหยียดเชื้อชาติที่ยังคงรวมตัวทำกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์อยู่อย่างเข้มแข็ง เมืองนี้ยังมีภูเขาหินขนาดใหญ่ซึ่งเป็นที่ตั้งภาพสลักอนุสรณ์สถานของสมาพันธ์รัฐอเมริกา (Confederate Memorial Carving) อีกด้วย ในโรงเรียนมัธยมที่รัฐจอร์เจีย คาร่ามักถูกเรียกว่า “นิเกอร์” (nigger) และถูกล้อเลียนว่าหน้าเหมือน ลิง คาร่าเปรียบเทียบชีวิตวัยรุ่นของเธอว่าเป็นดังละครคนหน้าดำที่เธอต้องตกกระไดพลอยโจนเข้าไปมีบทบาทอยู่ในนั้น โดยมีฉากและบรรยากาศราวกับอยู่ท่ามกลางกฎหมาย Jim Crow และภาพฝันจากนวนิยายเรื่องวิมานลอย การต้องพบปะพูดคุยกับผู้คนดูราวกับเป็นการสนทนาอยู่ภายใต้กฎอัยการศึกที่ต่อเนื่องยาวนานมาตั้งแต่สมัย สงครามกลางเมืองที่ยังไม่ได้ถูกยกเลิก ภาพที่บิดาของเธอถูกคนผิวขาวข่ม และบิดาต้องกำศิษษาให้กับคนขาวอยู่เสมอสร้างความไม่พอใจเล็กๆ ให้คาร่ามาตลอด การเป็นคนผิวดำเป็นเรื่องหนักหน่วงสำหรับวัยรุ่นคนหนึ่ง ในรัฐ จอร์เจีย ที่ซึ่งคนผิวดำไม่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างอิสระ เพราะไม่มีพื้นที่ที่มีความเป็นกลางสำหรับคนผิวดำในรัฐ

ในผลงานของ Kara Walker ศิลปินได้ใช้เงาดำของคนเป็นจุดเด่นของภาพ เพื่อแสดงอิริยาบถต่างๆ ทั้งที่ถูกระทำและที่กำลังกระทำอยู่ มีลักษณะเนื้อหาที่รุนแรง โหดร้าย ทำให้เรารู้สึกสะเทือนอารมณ์ อีกทั้งการใช้เงาดำมาสร้างผลงานยังให้ความรู้สึกที่กำกวมไม่ชัดเจน ในจุดนี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจในงานของ Kara Walker การใช้เงาของบุคคลมาสร้างความหมายให้กับงานศิลปะ มีท่าทางมีหลากหลายเงาที่มีรูปร่างสวยงามน่ารักแต่มีเงาของการกระทำที่ต้องมานั่งคาดเดา นับเป็นอิทธิพลจากศิลปินที่มีผลต่อการนำมาสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้าอย่างมาก

ภาพประกอบที่ 3 : ชื่อศิลปิน Kara Walker ชื่อผลงาน A Shadow Drama in Five Acts

ทำขึ้นในปี 1995

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4 : ชื่อศิลปิน Kara Walker ชื่อผลงาน Gettysburg Battlefield II ทำขึ้นในปี 2001

ภาพประกอบที่ 5 : ชื่อศิลปิน Kara Walker ชื่อผลงาน Mississippi Mud ทำขึ้นในปี 2007

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

นิทานถูกทำออกมาเพื่อเป็นคติสอนใจแก่เด็กๆ ให้ได้รู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต ในปัจจุบันนิทานได้ถูกบิดเบือนไปจากเดิมมาก เหลือแต่ภาพประกอบสวยงามและความฝันเฟื่อง จึงได้เกิดคำถามกับสังคมสมัยนี้ ว่านี่คือการปิดกั้นความจริงหรือเปล่า เราได้ใช้สื่ออะไรในการสื่อสารกับเด็ก นิทานเป็นเหมือนสื่อที่สร้างจินตนาการความคิด แต่ในความเป็นจริงนั้นกลับไม่มีเลย เรื่องราวเหมือนตั่งนิทาน สื่อต่างๆก็ถูกบิดเบือนจนไม่รู้แน่ชัดถึงความเป็นจริง ผู้คนต่างพยายามสร้างภาพสวยหรูให้กับเด็กๆ ในสมัยเด็กเราได้รับรู้เรื่องราวของนิทานมากมาย แต่มันกลับไม่เคยเกิดขึ้นในชีวิตจริงของเราเลย เพราะเราไม่สามารถเป็นเจ้าของได้ทุกคน ชีวิตบางคนไม่เคยมีความสุขจนวันสุดท้ายของชีวิต ชีวิตจริงของคนเรานั้นไม่ได้จบมีความสุขเหมือนในนิทานทุกคน มีหลากหลายมุมมองของชีวิตที่โหดร้าย สิ่งนั้นจึงเกิดเป็นประเด็นหลักที่ทำให้เกิดแนวความคิดสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา

ในผลงานชุดนี้ได้สะท้อนถึงเรื่องราวของสังคมในยุคปัจจุบันผ่านเนื้อหาองค์ประกอบของนิทาน นำมาจัดวางในตามจินตนาการเป็นการดำเนินเรื่องราวของภาพเงาที่กำลังเผชิญสถานการณ์ที่สื่อถึงความโดดเดี่ยว อ้างว้าง โดยใช้บรรยากาศรอบภาพเงาเป็นตัวสื่ออารมณ์ มีสัญลักษณ์ต่างๆที่สื่อถึงลางร้าย นำเอาหลักการการดำเนินเรื่องราวของนิทานเข้ามาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความรู้สึกสะท้อนต่อนิทานในอีกมุมมองหนึ่ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

เมื่อได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนิทานมากขึ้น ทำให้รู้สึกถึงช่องว่างระหว่างหลักความเป็นจริงกับโลกในจินตนาการ สื่อต่างๆ ได้ถูกตัดทอนเพื่อสร้างโลกในจินตนาการที่สวยงาม และนำไปป้อนแก่เด็กๆ เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่พยายามหยิบยื่นความเพื่อฝัน ปกป้องความคิดเพียงด้านเดียวเพียงเพราะกลัวการเผชิญความจริง จึงได้หยิบนำเอาเรื่องราวของนิทานนำมาสร้างขึ้นในมุมมองของข้าพเจ้าเพื่อสื่อหลักความเป็นจริงของนิทาน ความเป็นจริงดั้งเดิมที่วัตถุประสงค์หลักของผู้สร้างมานำเสนอออกมาเป็นรูปแบบงานในความคิดของข้าพเจ้าเอง

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

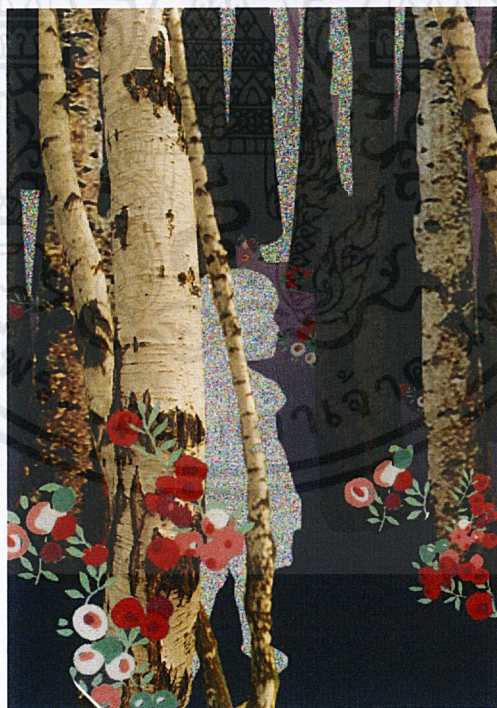
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 6 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 7 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

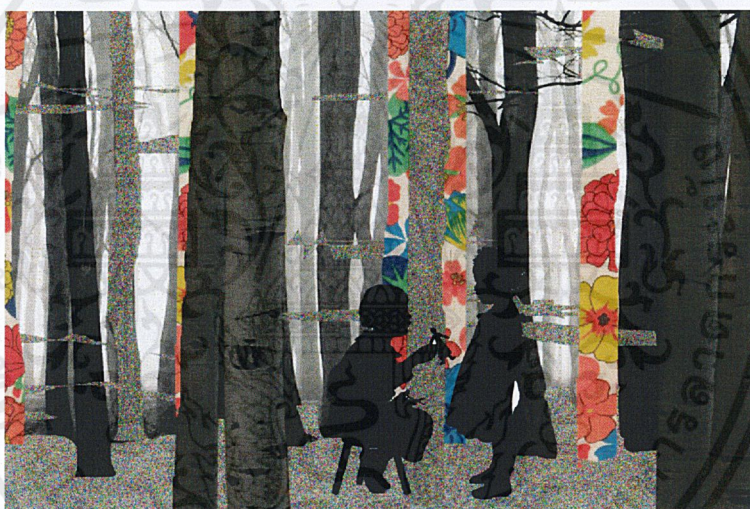

ภาพประกอบที่ 8 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 9 : ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 10 : ภาพร่างชิ้นที่ 5

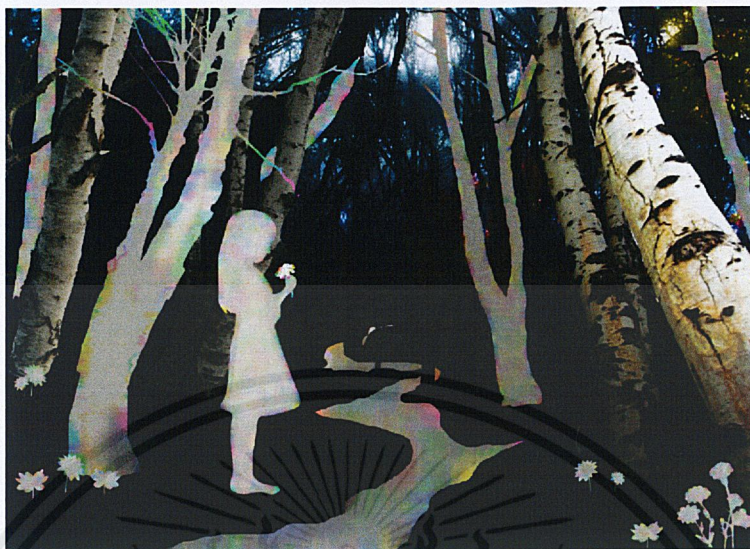
ภาพร่างชุดที่ 1

ในผลงานชุดแรกนี้ได้แนวความคิดจากความไม่ชัดเจนในการสื่อสาร ใจเฝ้าของเด็กที่กำลังแสดงท่าทาง แต่ไม่รู้เลยว่าหน้าของเงานั้นจะมีความรู้สึกแบบไหนอยู่ การใช้ป่าทึบเพื่อแสดงถึงสิ่งที่น่ากังวลเหมือนว่าทางเดินข้างหน้าไม่รู้จะมีอะไรบ้างถ้าก้าวออกไป หรือไม่รู้จะมีตัวอะไร จะเกิดอะไรขึ้นได้บ้าง แต่การสื่อความหมายก็ยังไม่ชัดเจนและน้อยเกินไป ยังต้องเพิ่มตัวสื่อให้ชัดเจนขึ้น

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 และ 5 ไปทำงานจริง เพราะมีการใช้องค์ประกอบของภาพค่อนข้างลงตัวมากที่สุด ได้นำลายดอกไม้เข้ามาเพื่อสื่อถึงความอ่อนโยนที่เปรียบเหมือนนิทานสมัยนี้ และความลึกกลับที่ซ่อนอยู่โดยใช้ตัวต้นไม้ที่อิงมาจากในนิทานส่วนมากที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 11 : ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 12 : ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 13 : ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 14 : ภาพร่างชั้นที่ 4

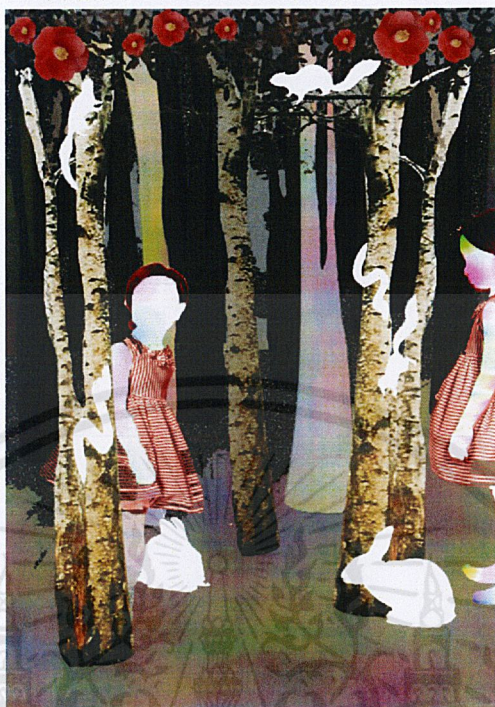
ภาพร่างชุดที่ 2

ในผลงานชุดนี้ได้แนวความคิดจากการเผชิญหน้ากับความกลัว ใช้ภาพของป่าที่ใบมาสร้างบรรยากาศลึกลับน่ากลัวและดูวังเวง แต่ควรเพิ่มสิ่งที่อยู่ในความมืดเพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจนมากขึ้น ใช้เงาของเด็กแต่ละคนเดี่ยวอาจน้อยเกินไป

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 1 และ 3 ไปทำงานจริง เพราะมีการใช้องค์ประกอบของภาพลงตัวมากที่สุด มีองค์ประกอบความซับซ้อนของป่าดูลึกลับน่าสนใจที่สุด ขัดกับลายดอกไม้ที่มีสีสดใส มีท่าทางของเด็กที่กำลังถือดอกไม้แสดงความอ่อนโยน แต่ในบรรยากาศของป่าลึกลับที่วังเวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 15 : ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 16 : ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 17 : ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 18 : ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ในผลงานชุดนี้ได้แนวความคิดจากความสนุกสนานของเด็ก การได้เล่นสนุกเป็นธรรมชาติของเด็กทุกคน แต่การเล่นในป่านั้นดูน่ากลัวและอันตรายเพราะไม่รู้ว่าจะมีอะไรโผล่มาทำร้ายหรือเปล่า ทำให้รู้สึกถึงภัยอันตรายมีอยู่รอบตัว ภาพที่ถูกนำมาทำงานจริงพื้นหลังมีความสว่างเกินไป ควรปรับลดลง และเพื่อรายละเอียดตัวสื่อความหมายเล็กๆเข้าไปอีก

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 3 ไปทำงานจริง เพราะมีการใช้องค์ประกอบของภาพลงตัวมากที่สุด มีระยะหน้ากลางหลัง โดยใช้รูปเงาของเด็กเป็นตัวนำสายตาให้ดูซับซ้อน มีสีของพื้นที่ไม่เหมือนจริง

ทำให้รู้สึกกำลังระหว่างความเป็นจริงและโลกในจินตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพประกอบที่ 19 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 20 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 21 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 22 : ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ในผลงานชุดนี้ได้แนวความคิดจากชุมชนเมืองที่มีเด็กอาศัยอยู่ แต่เป็นชุมชนที่แออัด สภาพแวดล้อมไม่สวยงามเป็นที่ร้างและดูอันตราย ปัญหาของงานชุดนี้คือการใช้เงาของเด็กที่เป็นสีขาว ทำให้ดูเด่นเกินไปควรปรับความสว่างลงเพื่อให้ดูกลมกลืนกับงานมากขึ้น

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 3 และ 4 ไปทำงาน ในงานชิ้นที่ 4 นี้ต้องการทำงานแบบเป็นชุดผลงาน ถึงได้เลือกภาพร่าง 3 ชิ้นนี้ออกมาทำ เพราะดูเป็นเรื่องราวที่สื่อความหมายไปในทางเดียวกัน

3.2 กระบวนการสร้างงาน

3.2.1 เริ่มด้วยการค้นหาภาพจากอินเทอร์เน็ตนำมาทำเป็นภาพร่าง คัดเลือกภาพที่ให้ความรู้สึกคลุมเครือ เลือктันไม้ที่สามารถสร้างระยะท่ามาทับซ้อนกันเพื่อให้เกิดมิติที่มีความลึกถ้บ ค้นหาความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆในงานเพื่อใช้กับผลงาน ในผลงานชุดหลังได้นำเอาภาพตึกต่างๆมาเป็นองค์ประกอบหลักโดยเลือกจากรูปทรงพื้นที่ว่างๆ ให้ความรู้สึกต่อตึกร้าง

3.2.2 วิธีการสร้างภาพร่างหลังจากได้ต้นแบบแล้ว นำมาตัดต่อในโปรแกรม Photoshop ใช้วิธีการซ้อนทับของเลเยอร์ต่างๆเพื่อให้เกิดองค์ประกอบที่สมบูรณ์

3.2.3 ได้นำเอาภาพร่างชุดที่ 1-3 มาขยายในวิธีการ Painting ลงบนผ้าใบ Canvas โดยใช้เทคนิคสีอะคริลิก อุปกรณ์พู่กันและเกียง โดยเริ่มจากน้ำหน้กสีเข้มไล่ไปยังส่วนที่สว่างสุด โดยใช้เนื้อสีสร้าง พื้นผิว (Texture) ของลายต้นไม้ พื้นและน้ำ ลายเส้นต่างๆ เน้นการใช้เนื้อสีสร้างความรู้สึก

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

เมื่อพูดถึงนิทานในสมัยนี้ก็มักถึงนิทานที่ทุกคนมีความสุขในบั้นปลายของชีวิต หรือได้เป็นเจ้าของหญิง เหมือนเราได้อ่านความฝันของเด็กๆจากนิทานเรื่องต่างๆ แต่ย้อนกลับมาดูชีวิตจริงจะมีสักกี่คนที่มีโอกาสมีชีวิตที่ดีพร้อม เมื่อเปรียบกับสังคมสมัยนี้ที่อยู่ยากขึ้นทุกวัน อันตรายขึ้นทุกวัน เป็นที่มาของแนวคิดที่ออกมาเป็นผลงานชุดนี้เพื่อสะท้อนสังคมของเราในปัจจุบัน เมื่อนึกถึงต่อไปว่าเด็กๆที่เกิดมาในรุ่นต่อไปจะต้องเจอเรื่องโหดร้ายรุนแรงอะไรอีกบ้าง

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ในผลงานชุดนี้ได้ใช้รูปแบบการสื่อออกมาโดยใช้เงาของเด็ก และภาพทิวทัศน์ของป่าซึ่งได้อิงมาจากนิทานที่เราทุกคนรู้จักกันในหลายๆเรื่อง เป็นภาพที่เงาของเด็กกำลังเล่น หรือยืนแอบอยู่ การนำรูปของเงาเข้ามาใช้เป็นเพราะ เราจะไม่รู้เลยว่าสีหน้าของเงานั้นจะเป็นยังไง เราสามารถใช้อจินตนาการเงานั้นได้ว่า เงานั้นอาจจะมีความสุขหรือ ไม่มีความสุข กำลังหวาดกลัวหรือกำลังคิดร้าย

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

นำเรื่องราวของนิทานที่ทำออกมาเพื่อเป็นคติสอนใจแก่เด็กๆ ให้ได้รู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต ในปัจจุบันนิทานได้ถูกบิดเบือนไปจากเดิมมาก เหลือแต่ภาพประกอบสวยงามและความฝันเพียง จึงเกิดคำถามถึงสังคมสมัยนี้ ว่านี่คือการปิดกั้นความจริงหรือเปล่า มนุษย์พัฒนาขึ้นแต่สื่อกลับถูกบิดเบือน สร้างภาพสวยหรูให้กับเด็กๆ โดยลืมไปว่าความเป็นจริงมักไม่เหมือนดังเทพนิยาย

4.1.2 เนื้อหา (Content)

เนื้อหาของผลงานนี้ ได้รู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่เราทุกคนเคยได้สัมผัสไม่ได้จำกัดแค่นิทาน เามาเปรียบเทียบกับความเป็นจริงในชีวิต ในสังคมปัจจุบันที่เราอาศัยอยู่ เหมือนโลกความฝันในนิยาย เป็นเหมือนการหลอกลวง สิ่งที่เราต้องเผชิญหน้านั้นเราไม่รู้เลยว่าสิ่งนั้นดีหรือร้ายแค่ไหน

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะชุดนี้มีการแสดงออกทางด้านเล่าเรื่องราวถึงเด็กที่กำลังเติบโตอาศัยอยู่ในสังคมปัจจุบัน โดยใช้ความหมายที่เสียดสีถึงความอันตรายน่ากลัว ภัยร้ายรอบได้ที่กำลังถูกคุกคาม

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงที่ใช้ เป็นรูปทรงโครงสร้างโดยรวมของ ต้นไม้ ป่า ดอกไม้ แสดงถึงความลึกดับมีสิ่งทีซ่อนเร้นอยู่ ภายในป่า

ข. รูปทรงเงาของเด็กที่แสดงอิริยาบถต่างๆ ที่กำลังเล่น กันอยู่ แต่เพราะเป็นเงามีจุดจึงดูกำกวม ไม่สามารถเห็นสี หน้าความรู้สึกได้

ค. รูปทรงของลายดอกไม้ที่แสดงถึงความอ่อนโยน น่ารักสดใส สะท้อนอารมณ์สดใสของเด็กซึ่งให้อารมณ์ ขัดแย้งกับบรรยากาศรอบด้าน

ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Texture)

ก. พื้นผิวในผลงาน เป็นพื้นผิวที่เลียนแบบมาจากลาย ต้นไม้ที่มีความขรุขระโดยใช้เทคนิคการปาดเกียง ให้ ความรู้สึกเลียนแบบความเป็นจริง

ข. พื้นผิวมีความแตกต่างกันไปตามแสงและเงาของต้นไม้ โดยใช้สีเข้มและอ่อนในการปาด เพิ่มมวลน้ำหนักเข้าไป ให้ผิวของผลงานดูไม่แบนราบ

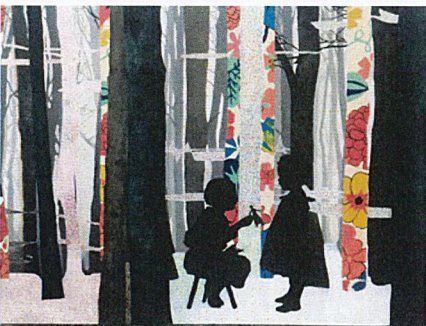

ค. มีการใช้เทคนิคการจุดสีในการสร้างสรรค์ เพื่อสร้างรายละเอียดและเพิ่มความหลากหลายในทัศนธาตุ

ง. เทคนิคจุดในชิ้นงานนี้ได้ใช้สีของระบบสี RGB ซึ่งเป็นสีของหน้าจออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ได้ลองใส่เข้ามาเพื่อให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหาของนิทานที่เป็นความรู้สึกถึงยุคเก่ากับความเป็นสมัยใหม่ของปัจจุบันที่ใช้อุปกรณ์เหล่านี้ เปรียบไปถึงการได้ไล่ความเป็นปัจจุบันลงไปในงาน

ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Color)

ก. โทนสีในงาน โดยรวมจะออกเป็นโทนสีเข้มขมขมัว เพื่อให้ดูลึกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. มีสีของดอกไม้ที่สดใสตัดกับบรรยากาศโดยรวมที่
ลึกลับน่ากลัว นำเอาความรู้สึกของนิทานที่มีความสดใส
เข้ามาพร้อมกับผลงานด้วย

ค. มีน้ำหนักโทนสีของต้นไม้เพื่อจากเข้มไปอ่อนให้เกิด
มิติภายในให้มีระยะหน้ากลางหลังภายในตัวงาน เหมือนอยู่
ในป่ารก

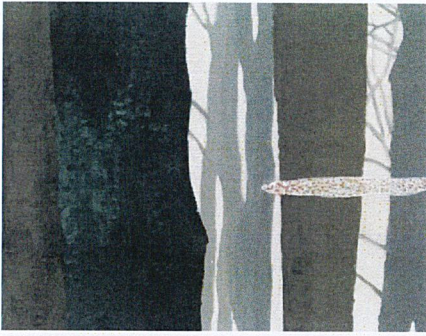
ง. ในส่วนของต้นไม้ไล่โทนสีจากเข้มไปอ่อน เพื่อให้เกิด
มวลน้ำหนักไม่แยบราบ ใช้การแทรกสีเข้าไปให้มีความ
กลมกลืนไปกับภาพรวมของงาน

ผลงานชิ้นที่ 1 ที่ว่าง (Space)

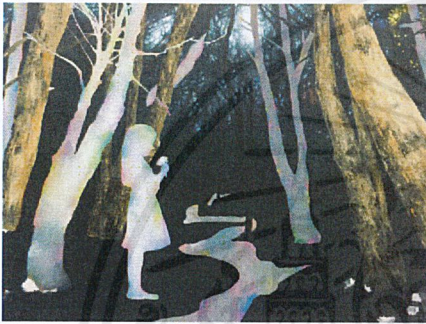
ก. พื้นที่ว่างในช่วงล่างของตัวผลงาน ช่วยทำให้มีพื้นที่
ในการพักสายตา และทำให้ไม่เกิดความรู้สึกอึดอัด
จนเกินไปในการมองผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ช่วงที่ว่างของผลงานเพื่อให้รู้สึกถึงแสงที่สาดเข้ามาทำให้ชิ้นงานดูไม่ตันเกินไป

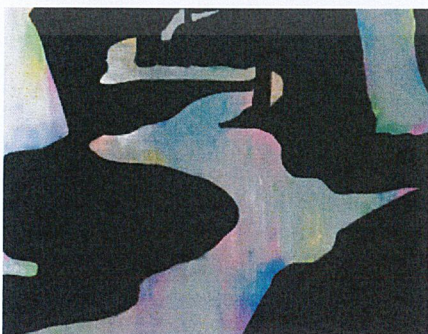
ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงในผลงาน เป็นรูปทรงของต้นไม้ ที่มีกิ่งก้านซ้อนทับกัน เกิดเป็นทิวทัศน์ภายในป่าที่ขยับ

ข. รูปทรงเงาของเด็กที่กำลังถือดอกไม้ภายในป่า แต่ไม่เห็นสีหน้า เป็นเพียงเงาเท่านั้น เพื่อสื่อถึงความไม่แน่นอนทางความรู้สึก อาจจะมีความสุขหรือเศร้าก็ได้

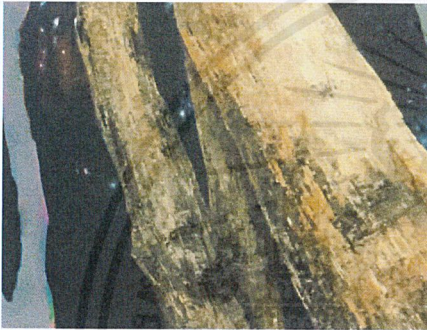
ค. รูปทรงของทางเดินลึกเข้าไปในป่า เหมือนเส้นนำสายตาทำให้รู้สึกถึงความลึกของชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

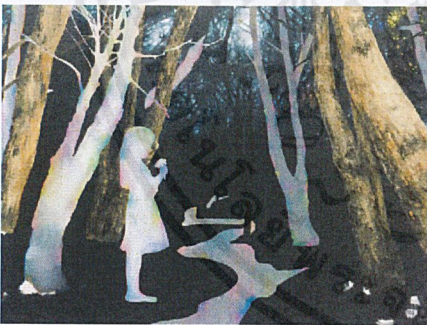
ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิว (Texture)

ก. ใช้การผสมโทนสีเพื่อสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันในชิ้นงาน เพื่อให้เกิดมิติจุดเด่นขึ้นมา

ข. พื้นผิวในผลงาน เป็นพื้นผิวที่เลียนแบบมาจากลายต้นไม้ที่มีความขรุขระโดยใช้เทคนิคการปาดเกียง ให้ความรู้สึกลียนแบบความเป็นจริง มีความแตกต่างกันไปตามแสงและเงาของต้นไม้

ค. การสร้างพื้นผิวภายในงานเป็นตัวแบ่งจุดเด่นของงาน ทำให้งานมีจุดเด่นจุดรอง

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Color)

ก. ใช้โทนสีโอโลแกรมเป็นตัวสร้างจุดเด่นในงาน เพราะรู้สึกถึงความทันสมัยใหม่และดูไม่ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ในส่วนของพื้นหลังใช้โทนสีเข้มแต่ไม่ถึงกับเป็นสีดำ เพื่อทำให้งานสามารถลงรายละเอียดองค์ประกอบต่างๆ ได้ ไม่ดูทึบตันจนเกินไป

ค. สีของโทนต้นไม้เป็นสีโทนอุ่นเพื่อให้ตัดกับพื้นหลังที่มีสีเข้มให้เด่นชัด

ผลงานชิ้นที่ 2 น้่านัก (Volume)

ก. น้่านักในส่วนพื้นหลังใช้หลักการลงสีเข้มในเข้ม เพื่อให้เกิดน้่านักของเงาดันไม้ที่อยู่กันเป็นกลุ่ม แทรกสีขาวเพื่อให้เกิดแสงลอดมาทำให้งานดูไม่ทึบและสมจริง

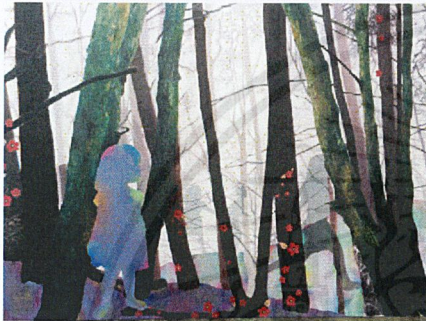

ข. ใช้สีเข้มและอ่อนคัดเงาและแสงทำให้ต้นไม้มีมวล น้่านักไม่แบนราบ

ผลงานชิ้นที่ 2 ที่ว่าง (Space)

ก. ช่องว่างระหว่างกิ่งไม้เป็นช่วงของแสงเข้า การเว้นไว้ เพื่อให้ชิ้นงานมีมิติและสมจริงยิ่งขึ้น

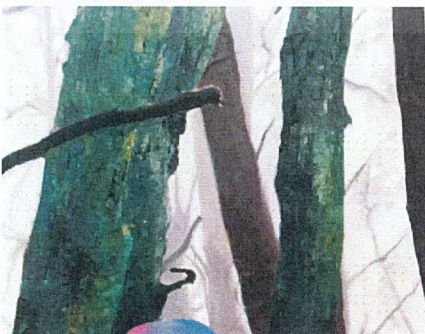

ก. รูปทรงในผลงานชิ้นนี้เป็นรูปทรงของต้นไม้ที่ซ้อนทับกันจนกลายเป็นป่า

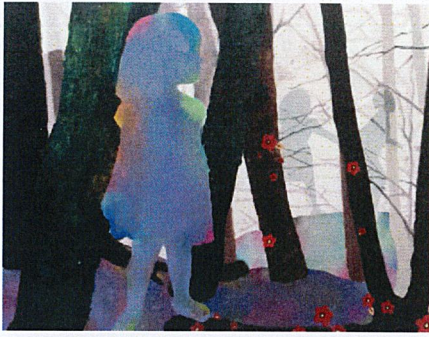
ข. รูปทรงของเงาเด็กที่มีการเคลื่อนไหว และนิ่ง เป็นจุดเด่นเพื่อสื่อความหมายของงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นผิว (Texture)

ก. ใช้เทคนิคเกียงปาดเพื่อสร้างพื้นผิวของต้นไม้ เวลาสัมผัสงานจะรู้สึกถึงสีที่นูนขรุขระออกมาเหมือนผิวของต้นไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

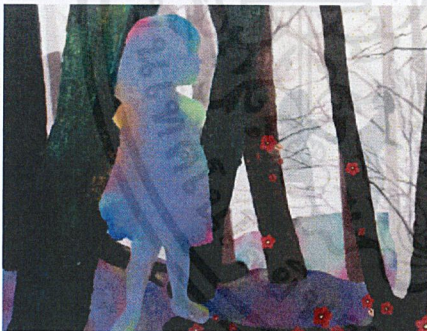

ข. ใช้การผสมโทนสีเพื่อสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันใน
ชิ้นงาน เพื่อให้เกิดมิติจุดเด่นขึ้นมา

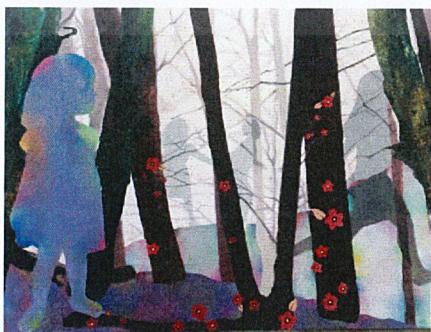
ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Color)

ก. โทนสีภาพรวมของงานออกเป็นโทนสีเทาเพื่อให้
ชิ้นงานดูลึกถ้ำและวังเวง

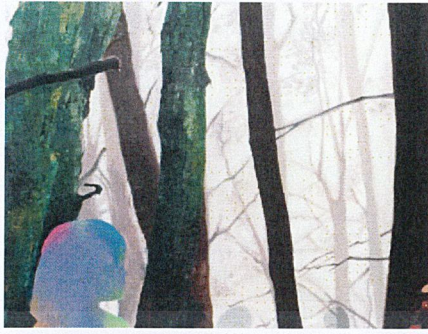
ข. ในส่วนจุดเด่นของงานใช้การแทรกสีเพื่อให้สีเป็นตัว
เล่าเรื่องถึงความไม่ชัดเจน ความไม่แน่นอน

ค. เงาข้างหลังใช้เป็นสีเทาโทนเดียวกับภาพรวมงาน
เพื่อให้เกิดความกลมกลืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 น้ำหนัก (Volume)

ก. ส่วนของพื้นหลังได้นำหนักจากอ่อนขึ้นมาเข้ม ใช้สีอ่อนเพื่อผลักระยะสายตาให้ดูไกลและลึกมากขึ้น

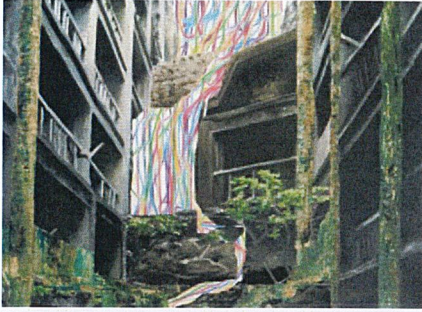
ข. สีของต้นไม้มีการใช้สีเข้มและอ่อนเพื่อสร้างมวลน้ำหนักของให้ดูสมจริงยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 3 ที่ว่าง (Space)

ก. ช่องว่างระหว่างต้นไม้เป็นช่วงของแสงเข้า การเว้นไว้เพื่อให้ชิ้นงานมีมิติและสมจริงยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 4 รูปทรง (Forms)

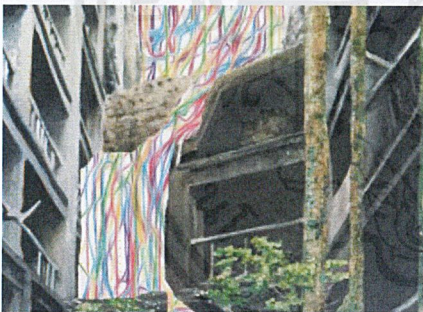

ก. รูปทรงที่ใช้ เป็นรูปทรงโครงสร้างของตึกร้าง การเลือกใช้ตึกร้างเพราะให้ความรู้สึกอ้างว้าง เสื่อมโทรม

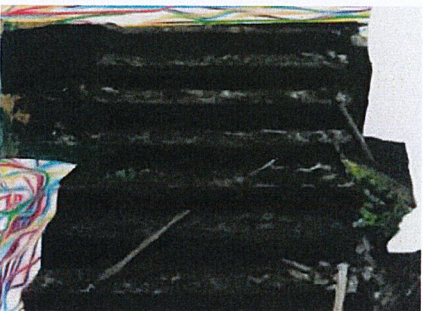
ข. รูปทรงเงาของเด็กที่กำลังเงยหน้ามองไปยังแสง ให้ความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ อ้างว้างเดียวดาย

ผลงานชิ้นที่ 4 เส้น (Line)

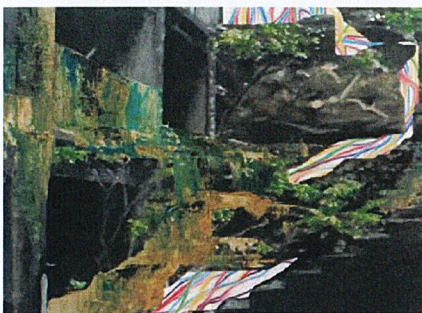
ก. ใช้เส้นหลากสีจัดรูปทรงให้ดูข้อยืดไหลลงมาตามตึก เพื่อให้ภาพดูมีความเคลื่อนไหว อีกทั้งให้ความรู้สึกทางจิตกรรมที่ไม่อิงภาพที่เหมือนจริงแต่ใช้เส้นกราฟฟิกเป็นการผสมผสาน

ผลงานชิ้นที่ 4 พื้นผิว (Texture)

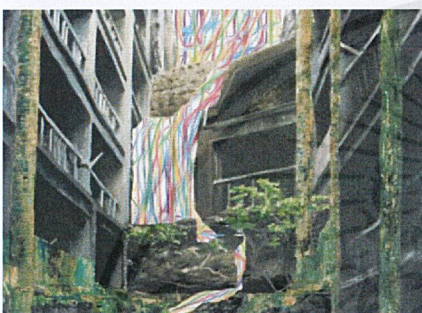
ก. พื้นท่พื้นผิวให้ดูเสมือนจริงใช้เทคนิควางสีตบแต่ง เพื่อให้ภาพดูมีสีใกล้เคียงพื้นผิวจริงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ใช้เทคนิคการพาดสี ปาดเนื้อสีเพื่อให้ความรู้สึกของจิตรกรรม บอกเล่าถึงความไม่สมจริงในตัวตน เป็นความรู้สึกคาบเกี่ยวของโลกความจริงและโลกในจินตนาการ

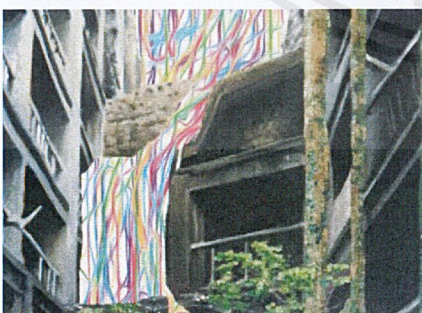
ผลงานชิ้นที่ 4 สี (Color)

ก. ใช้โทนสีมืดมนลึกลับ ใช้สีดำในส่วนที่มีที่สุดเพื่อแสดงความรู้สึกลึกลับ

ข. เลือกใช้โทนสีที่ไม่เป็นจริงเข้ามาประกอบในงานโดยใช้เกียงพาดเพื่อให้เกิดทิศทางของสีที่ดูข้อยู่ไกล เพื่อขัดกับองค์ประกอบอื่นเป็นการสื่อถึงความจริงและไม่จริงของในตัวตน

ค. ได้ใช้คู่สีของระบบสี RGB ซึ่งเป็นสีของหน้าจออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ได้ลองใส่เข้ามาเพื่อให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างเนื้อหาของนิทานที่เป็นความรู้สึกถึงยุคเก่ากับความทันสมัยใหม่ของปัจจุบันที่ใช้อุปกรณ์เหล่านี้ เปรียบไปถึงการได้ใส่ความเป็นปัจจุบันลงไปในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความงาม ผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย รูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิด และเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางนามธรรมได้เช่นกัน รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดที่จะแสดงออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการไปในแนวทางเดียวกันกับแนวความคิด ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 23 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 1

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)

มีความกลมกลืนทางการใช้เส้นสีและน้ำหนักที่กลมกลืนกันไล่โทนจากอ่อนไปเข้มในเฉดสีเดียว การผสมสีในเฉดเดียวกันเพื่อให้ภาพรวมของงานดูไปนางทิศเดียวกันไม่ไปแข่งกับจุดเด่นอื่นภายในภาพรวมของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชิ้นนี้มีการใช้ลวดลายของดอกไม้เข้ามาแทรกคั่นระหว่างเงาของต้นไม้เพื่อให้เกิดมิติในตัวงาน ใช้เส้นสีตัดกันโดยลักษณะของการทับซ้อน

4.2.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานมีหลักการวางภาพแบบระยะหน้า กลาง หลัง โดยวางจุดเด่นไว้ในระยะระหว่าง หน้าและกลาง เลือกใช้สีของระยะหน้าสุดไม่ให้เห็นเกินกว่าจุดเด่นของภาพโดยใช้ที่มีเฉดอ่อนกว่า และไม่ลงรายละเอียดเยอะ ระยะหลังจัดให้ดูลึกและเบลอ

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงาน การจัดวางให้รู้สึกสมสัดส่วนโดยการใช้ขนาดของต้นไม้ที่มีหลายๆขนาดมาจัดวางไว้ด้วยกัน ไม่ให้ทั้งภาพรู้สึกหนักไปข้างใดข้างหนึ่ง จัดสัดส่วนภาพให้สมดุลทั้งงาน

4.2.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นของผลงานชิ้นนี้คือเงาของเด็กที่เป็นสีดำ โดยเลือกโทนสีที่เรียบง่ายและไม่ลงละเอียดมาก เพราะในส่วนอื่นจะเป็นลาย ในส่วนเด่นจุดนี้จึงวางแค่นี้ สีเดียวเท่านั้น

4.2.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงาน โดยการใช้เส้นวาดไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้รู้สึกภาพไม่หยุดนิ่ง เหมือนมีควันลอยไปมาภายในป่า รู้สึกภาพมีมิติมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 24 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 2

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ และการเลือกใช้สีที่ไปในทิศทางเดียวกัน

4.2.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานอยู่ที่การใช้สีโทนที่ตัดกันเพื่อให้เกิดจุดเด่นจุดรอง ใช้วิธีการพื้นที่เพื่อสร้างพื้นที่ผิวที่แตกต่างกัน ทำให้งานมีความหลากหลาย

4.2.3 ความสมดุล (Balance)

ภายในผลงานมีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดของสัดส่วนรูปทรง มีรูปทรงทั้งเล็กและใหญ่คละกันไปกระจายไปทั่วงานไม่กระจุกอยู่ที่เดียวทำให้งานมีความสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

ขนาดของสัดส่วนมีความอิงมาจากของจริง ทั้งสัดส่วนของต้นไม้การใช้ระยะในการจัดวางระยะหน้าใหญ่ ระยะหลังเล็ก เพื่อให้รู้สึกถึงความลึกของภาพ

4.2.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชุดนี้ อยู่ที่ตัวเด็กผู้หญิงที่ยืนถือดอกไม้อยู่ โดยจัดวางองค์ประกอบของตัวเด่นไว้ในระยะหน้าสุด

4.2.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในงานชิ้นนี้มีการใช้เส้นนำสายตาเพื่อให้งานมีความลึกมากขึ้น โดยจัดวางไว้ตรงกลางภาพของงานแต่ลดความเด่นของสีลงเพื่อไม่ให้ไปแย่งจุดเด่นของงาน

ภาพประกอบที่ 25 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของผลงานจีนนี้ มีการใช้สีและรูปทรงไปในทิศทางเดียวกัน จัดองค์ประกอบให้ดูกลมกลืนไม่แตกแยกกัน

4.2.7 ความหลากหลาย (Variety)

ในส่วนนี้ มีการใช้รูปทรงของต้นไม้หลายขนาด หลากหลายพื้นผิวเพื่อให้มีจุดเด่นจุดรอง ใช้หลายโทนสีในการวางซ้อนทับ

4.2.3 ความสมดุล (Balance)

ภายในผลงานมีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดของสัดส่วนรูปทรง มีรูปทรงทั้งเล็กและใหญ่คละกันไปกระจายไปทั่วงาน ไม่กระจุกอยู่ที่เดียว

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

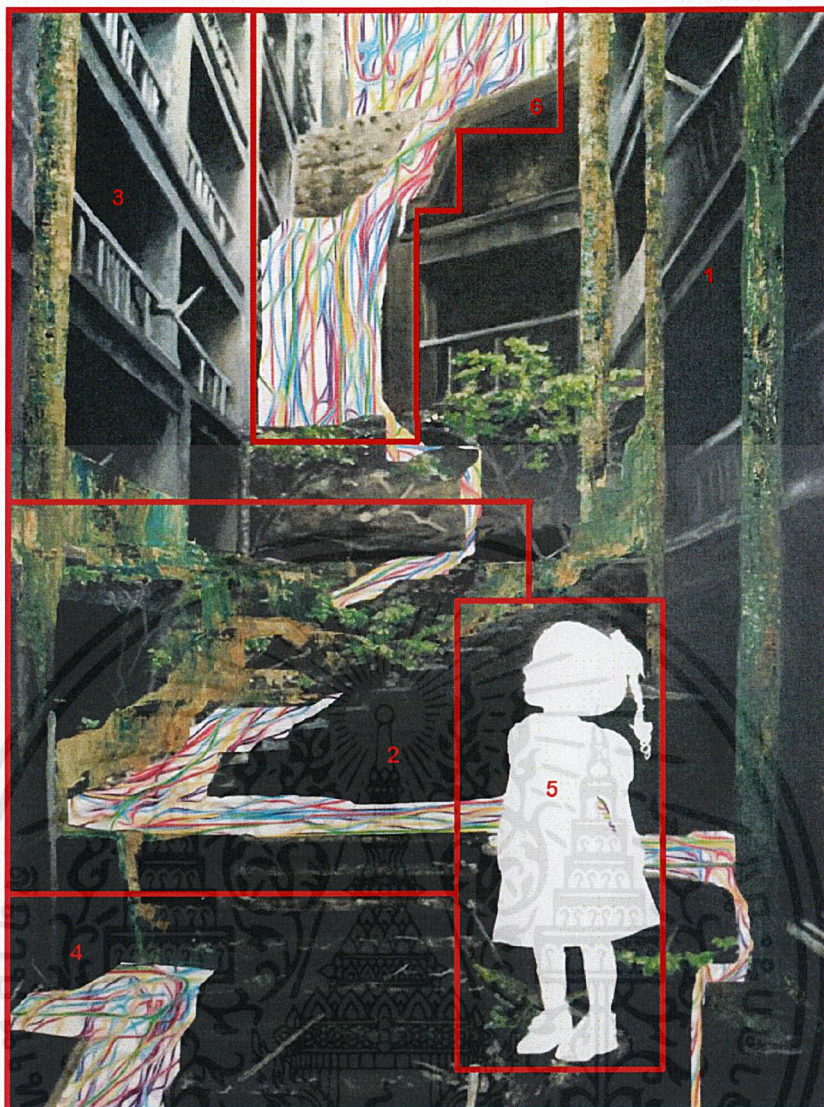
จัดสัดส่วนของต้นไม้ที่ลำต้นใหญ่ไว้ด้านหน้าเพื่อรองรับจุดเด่นของงาน ด้านหลังไล่ระดับเล็กๆลงไปทำให้ภาพดูมีระยะไกลออกไป

4.2.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ใช้เงาของเด็กหญิงที่เหมือนยืนมองดูเด็กคนอื่นวิ่งเล่น ให้มาอยู่ในระยะหน้า และวางองค์ประกอบต้นไม้ที่มีพื้นผิวแตกต่างจากต้นไม้เป็นจุดเด่นรองลงมา

4.2.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวภายในภาพนี้ คือเด็กที่กำลังวิ่งอยู่ จัดวางให้วิ่งไปในทิศทางเดียวกันแต่จัดระยะให้ไม่เท่ากันเพื่อให้เกิดความตื่นสูง ความลึกของรูปมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 26 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 4

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ใช้โทนสีที่กลมกลืนไปในโทนเดียวกัน ได้ความเข้มไปอ่อนทำให้ภาพออกไปในทิศทาง
โทนเดียวกัน

4.2.2 ความหลากหลาย (Variety)

มีพื้นผิวที่หลากหลายทั้งการพื้นที่แบบเสมือนจริงเพื่อให้มีความรู้สึกถึงสถานที่จริง แต่ก็
ใช้พื้นผิวที่ให้ความรู้สึกทางภาษาจิตรกรรมเข้าร่วมกับงานด้วย ให้ความรู้สึกถึงความเป็นพื้นที่

4.2.3 ความสมดุล (Balance)

ภายในผลงานมีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดของสัดส่วนรูปทรง มีรูปทรงทั้งเล็กและใหญ่คละกัน ไปกระจายไปทั่วงานไม่กระจุกอยู่ที่เดียว ใช้จุดเด่นเป็นตัวนำสายตาขึ้นไปหาส่วนที่สว่าง

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนแบบเปอร์สเปกทิฟ ให้ดูมีความตื้นลึก จัดสัดส่วนให้มีจุดเด่นจุดรองเพื่อนำสายตาเข้าไปในงาน

4.2.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ใช้เงาของเด็กหญิงให้มาอยู่ในระนาบหน้า และวางต่างๆ ให้ดูลึกลงไปกับงาน โดยใช้เส้นภายในงานเป็นจุดเด่นรอง

4.2.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวภายในภาพนี้ เส้นและเนื้อสีที่ทำให้รู้สึกไหลย้อยลงมา เป็นตัวนำสายตาต่อจากเงาของเด็กผู้หญิง

บทที่ 5

บทสรุป

ศิลปินนิพนธ์ชุดนี้ได้สร้างผลงานที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมปัจจุบัน ได้แรงบันดาลใจจากสื่อที่เรียกว่านิทาน นำเสนอเกี่ยวกับมุมมองด้านมืดของสังคม ที่เหมือนเป็นภัยร้ายต่อเด็กในสังคมที่กำลังเติบโตอยู่ในทุกวันนี้

การนำเสนอโดยนำเอาภาพเงาของเด็กที่กำลังแสดงอิริยาบถต่างๆเข้ามาเป็นจุดสำคัญในงาน ภาพเงาของเด็กที่ดูบอบบางไม่มีศรัทธา แต่ก็ไม่รู้แน่ชัดถึงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งรอบๆตัว สะท้อนความรู้สึกเมื่อมาอยู่ในสถานที่สภาพแวดล้อมที่น่ากลัวเหมือนมีภัยร้ายรอบด้าน นำรูปแบบจากนิทานมาอ้างอิงเข้าไป ทั้งความรู้สึกของป่า ต้นไม้ที่ซ่อนทับลึกลับมีกิ่งไม้ที่น่ากลัว ทางเดินลึกลับ จนได้พัฒนามาจนถึงการใช้ภาพของตึกเพื่อเข้าถึงเรื่องราวความเป็นจริงในสังคมให้มากยิ่งขึ้น แอบซ่อนด้วยสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายที่ดูแล้วน่าขนลุก จึงเกิดเป็นภาพที่มีเนื้อหาหม่นหมอง มีความกังวล แต่ก็ยังคงกลิ่นอายของนิทาน การสื่ออารมณ์ไว้เพียงสาขาของเด็ก ใช้สีหรือลดทอนเป็นตัวแทนความสดใสตัดกับบรรยากาศที่มีดมน่ากลัว ในตัวภาพเงาของเด็กกลับให้ความรู้สึกที่ไม่แน่ชัดต่อสิ่งที่เผชิญหน้าอยู่

นิทานเป็นเหมือนสื่อแรกที่พวกเขาได้รู้จัก แต่มักกลับถูกบิดเบือนเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด จนนิทานกลายเป็นเนื้อหาฝันเฟื่องที่ไม่ได้ให้ประโยชน์นอกจากความคิดเพื่อฝันในจินตนาการ เมื่อเราได้ไตร่ตรองดูสิ่งที่เราพยายามหิบบิ้นให้เด็ก นั่นอาจเป็นเพียงแค่เปลือกนอกที่ไม่สามารถเอาไปเผชิญกับโลกความเป็นจริงได้เลย ถ้าเทียบกับสื่อต่างๆที่ผู้ใหญ่ได้รับ นิทานก็เหมือนกับข่าวสารในสมัยนี้ที่ไม่แน่ชัดว่ามันคือความจริงหรือเปล่า และถูกบิดเบือนไปมากแค่ไหน ในผลงานที่ได้นำเสนอนี้ ตัวข้าพเจ้าได้นำเอาความคิดต่อสิ่งข้างต้นมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ ภายใต้ความเชื่อว่ายุคสมัยนี้มีหลายสิ่งที่เป็นภัยอันตรายต่อทุกคน ยังมีสิ่งที่ยังซ่อนเร้นอยู่ในมุมมืดของสังคมอีกมากมายที่วันหนึ่งอาจเป็นเราที่ได้เผชิญ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในศิลปินนิพนธ์ชุดนี้ยังขาดข้อมูลที่แน่ชัดถึงแหล่งที่มา อาจยังขาดแหล่งศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม ควรค้นคว้าจากหนังสือนิทาน หรือประวัติศิลปินมากขึ้นกว่านี้

ในตัวผลงานได้มีการพัฒนาแก้ไขมานับแต่ชุดผลงานแรก ในชุดแรกๆนั้นการจัดองค์ประกอบยังไม่สมบูรณ์มากนัก ยังขาดตัวที่ใช้สื่อความหมายภายในงาน ต้องเพิ่มสัญลักษณ์ต่างๆเข้าไป เพื่อให้ผลงานมีความหมายมากขึ้น ในตัวผลงานยังขาดรายละเอียดเหล่านี้อยู่ แต่ก็ได้พัฒนามาจนชุดผลงานสุดท้าย ได้เพิ่มรายละเอียดต่างๆเข้าไปสื่อความหมายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ศิริชญา สว่างเนตร. (2557). วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.ejournal.su.ac.th/upload/1176.pdf> (วันที่ค้นข้อมูล: 19 พฤษภาคม 2558)

พี่น้องตระกูลกริมม์. (ม.ม.ป.). เข้าถึงได้จาก:

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9E%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%81%E0%B8%B9%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%A1%E0%B8%A1%E0%B9%8C> (วันที่ค้นข้อมูล: 20 พฤษภาคม 2558)

Pomphanh. (2014) .เข้าถึงได้จาก:

<http://teen.mthai.com/story/79058.html> (วันที่ค้นข้อมูล: 20 พฤษภาคม 2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ภาพประกอบที่ 27 ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต I, 2557

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 140x100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 28 ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต I, 2557

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 140x100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 29 ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน นิตานชีวิต II, 2557

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 140x100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 30 ผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต II, 2557
 เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ
 ขนาด 140x100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 31 ผลงานชิ้นที่ 5 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต III, 2557

เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ

ขนาด 170x130 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 32 ผลงานชิ้นที่ 6 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต IV, 2557

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 130x90 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 33 ผลงานชิ้นที่ 7 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต IV, 2557

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 130x90 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 34 ผลงานชิ้นที่ 8 ชื่อผลงาน นิทานชีวิต IV, 2557

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 130x90 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว ชานิกานต์ อิงครัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	10 กรกฎาคม 2535 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	2316 หมู่ 6 ถ.เทพารักษ์ ต.เทพารักษ์ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270 โทร.0-2754-6501
ประวัติการศึกษา	2552 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้